

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੰਡ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚੀ ਮੰਜਲਿ ਵੱਚਿ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸੋਕ ਹੈ, ਅਨਾਸਕਤ ਵ੍ਰਤਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਪਹਿਨਣ, ਖਾਣ ਵੱਚਿ ਬੁੱਧੀ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜਲਿ ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਵੱਚਿ ਅਟਕ (ਰੁਕਾਵਟ) ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ, ਵਨਵਾਹ ਵੱਚਿ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ।

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਮ ਤੇ ਬਾਦ ਵੱਚਿ ਪਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਖੰਡ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੰਡ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੰਡ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਹੋਵਨਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਨਵਾਂ ਖੰਡ ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਯਿਤਾ ਹੋਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਾ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੋਈ ਉਪਰ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਦਲਿਵਾੜਾ ਮੰਦਰਿ ਵੱਚਿ ਵੀ ਬੈਕੁੰਨ ਦੇ ਚੱਤਰ ਛੱਤ ਵੱਚਿ ਵਖਿਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਦਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੋਵਨਿ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੋਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨ ਠਹਰਿਆ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਨਿ, ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰਾਤ। ਘੋਰ ਸੋਝਰਾ ਅਤੇ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਝਰਾ ਮਤਲਬ ਰਾਇਜ, ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਮਤਲਬ ਫਾਲ। ਮਨੁੱਖ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਫਾਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਨਸੇਟ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਨਿ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਰਜਾ ਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇਆ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਗੁਰੂ ਦੱਤਾ, ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰ ਵਨਿਸ਼। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ਼। ਹੋਵਨਿ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਾਦਰ ਇਜ਼ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ। ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਸਕਦੇ। ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਆਹ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬਣੇਗਾ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਸੰਸਿ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਸਵੰਬਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਰਲਡ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵਰਲਡ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਸਕਦੇ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਰਿਦਰੀ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਜ਼ਿਲ ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਨਰਿਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚਿ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ.ਸਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਏ ਤਾਂ ਹੀ ਆਕੇ ਯਥਾਰਥ ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਉਣ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾਕੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਬਾਦ ਵੱਚਿ ਸ.ਸਤਰਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ ਕਉਕਿ ਸੱਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਝੂਠੀ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਉਕਿ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਨਾਲ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ, ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵੱਚਿ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਹਿਾ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰ - ਦਰ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੂਰਜ ਦਾ ਵੀ ਰਾਇਜ ਤੇ ਫਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚੇ ਜਾਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਰਾਇਜ ਆਫ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਆਫ ਭਾਰਤ। ਭਾਰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਵੱਚਿ ਇਹ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬੇੜਾ ਥਲੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਮਿਤਰਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਨਵ - ਨਰਿਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਨਾਮ ਠੀਕ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ। ਚੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਓਣੀ ਦੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹੀ ਨਾਮ ਚੱਲਿਆ ਆਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇਜ ਕਵਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਇਜ ਕਵਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਟੋਰੀ ਹੈ - ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਗਵਾਉਣਾ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਸੀ? ਕਹਾਂਗੇ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਫਰਿ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਫਲਾਨੇ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲਿਆ। ਉਹ ਕੋਈ ਸੀੜੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਸਲਿਵਰ ਏਜ ਵੱਚਿ ਗਏ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਚੜ੍ਹਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕੰਨਿ ਸਮੇਂ, ਰਾਈਜ਼ ਕੰਨਿ ਸਮੇਂ? ਫਾਲ ਐਂਡ ਰਾਈਜ਼ ਆਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀ। ਵਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਟੈਮਪਟੇਸ਼ਨ ਵੱਚਿ ਕਵਿ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਫਰਿ ਨਮਿਤਰਨ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭਰਾਵੇ - ਭੈਣੇ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਜਗਤ - ਪਤਿਤ, ਜਗਤ - ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ, ਜਗਤ - ਗੁਰੂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਆਕੇ

ਆਪਣਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਵਰਸਾ ਲਵੇ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਦੋੜਾ - ਦੋੜੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਲੌਕਿਕ ਸਰਵਸਿ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੌਰਮੰਟਿ। ਖਾਸ ਬੱਚਿਆਂ ਜੋ ਅਜਹੀ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਇਆ ਉਹ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ, ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ.ਵਿ ਵੰਸ਼ੀ। ਉਹ ਰਚਤਾ, ਇਹ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਬਾਬੁਲ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਸਾਜਨ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਿਵਰਤ ਮੋਸਟ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ - ਪਰਮਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਨ - ਵਾਈਲੈਂਸ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚੀਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਹੀਸਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਅਥਵਾ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੰਗਾ ਜਲ ਮਲਿੰਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਸਲਈ ਗੁਪਤ ਗੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲੀ। ਗੋਮੁਖ ਤੋਂ ਵੀ ਗੰਗਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਗੁਪਤ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਰਵਿਣੀ ਤੇ ਵੀ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਅਲਫ਼, ਬਸ। ਅਲਾਹ ਆਕੇ ਬਹਸ਼ਿਤ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਹੈਵਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲਾਹ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਲਿੰਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਰਚਤਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ। ਇਵੇਂ ਬੋਝੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਰਾਮ ਨੇ ਨਰਕ ਰਚਿਆ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰਚਤਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਰਕ ਦਾ ਰਚਤਾ ਰਾਵਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਸੈਪਲੰਗਿ ਕੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬੋਲਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਵਣ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪੇਸ਼ਗੀਰ (ਵਿਸਤਾਰ) ਵੱਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚੀਤਰ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਵਿ ਹੋਵੇ। ਪੁਜਾਰੀ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਿਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਤਿਾਰਾ। ਹੋਰ ਫਰਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤਾਂ ਫਰਿ ਹਜਾਰ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਤੇਜ ਕਵਿ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਜਾਰ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਤੇਜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਵਿ ਕਰਨ? ਕੰਨੀਆਂ ਅਯਥਾਰਥ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੁਣਕੇ ਕੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਪਰ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਦੇ ਕੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚੀਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪਾਂਡਵ ਵਿਖਾਏ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਧੰਧਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਧੰਧਾ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਲਿ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਫੁੱਲ ਮਹਿਮਾ ਲਿਖਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹਾਰਥੀ, ਘੋੜੇਸਵਰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੋਡਰੇਜ ਦਾ ਤਾਲਾ ਕੋਈ ਖੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਮਲਿਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਮਲਿੰ ਹੋ? ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ, ਇਸ ਦਿਨ ਕਦੇ ਮਲਿੰ ਹੋ? ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ, 5 ਹਜਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਲਿ ਮਲਿੰ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੰਨੀਆਂ ਗੂੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੰਨੀ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਇਕ ਨਾ ਮਲਿੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਵਿ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਵਾਇਆ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ। ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਦੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਪੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਢਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਕੋਈ ਭਗਤ ਬੋਝੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਹੁਣ ਰਚਦੇ ਹਨ ਵਾਇਆ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਜਾਕੇ ਫਰਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਯਿਰ ਘਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਸੁਰਘਰ ਜਦੋਂ ਕੰਨਿਆ ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਭ ਕਪੜੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਕੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਨਾਸਕਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਉਚੀ ਸਾੜੀ ਪਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ। ਵਨਵਾਹ ਅਤੇ ਵਨਪ੍ਰਸਥ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾੜੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋਗੇ ਕੀ! ਹਲਕੀ ਸਾੜੀ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਲਿ ਹੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅੱਛਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹਲਕਾ ਕਪੜਾ ਮਲਿਆ। ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਨਣ, ਖਾਨ ਦੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਉਚੀ ਮੰਜ਼ਲਿ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਟਕ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਜ਼ਲਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿ - ਇਹ ਲਾਠੀ ਵੀ ਛੱਡ ਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣ ਕਪੜਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਫਰਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਉਤਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪਛਿੜੀ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚੇ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਉਛਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗਿਆਨ

ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇਵੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਜਵੇਂ ਬਾਬਾ ਉਛਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਚਿ ਫੰ.ਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੱਠੋ- ਮੱਠੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਅਨਾਸਕਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਸੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਤਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਹਾਈਐਸਟ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਕਿ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਿਾਰੀ ਭਵ:
ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਿਾਰੀ ਮਤਲਬ ਕੀਸੀ ਵੀ ਪਰਸੈਟ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕਿਾਰ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਕਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਹਾਈਐਸਟ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਜਵੇਂ ਉਚਾ ਨਾਮ ਉਵੇਂ ਉਚ ਕੰਮ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਨਾਮ ਉਚਾ, ਕੰਮ ਨੀਚਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਲਕਸ਼ਯ
ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਕਸ਼ਨ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਫਰਿ ਕਹਾਂਗੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਿਾਰੀ ਮਤਲਬ ਹਾਈਐਸਟ ਆਤਮਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਨ - ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਵ - ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਬੈਲੋਸ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।

*****